

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Εὐδρομὴ προπληωτῆς τῆν Ἑλλάδα 12 δ. δὲ τῆς Ἑλλάδος 15. Ἐκκλίδεται τρεῖς τῆς ἐβδομάδος, ἀπὸ 7-8 χιλιάδες φύλλα. Γιὰ κάμμιαν καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμή, οὔτε γιὰ τὰς γ'ωστοποιήσεις. Κάμμιαν καταχώρησι εἴτε τυωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μὰς στέλλουν γράμματα π'ἔπει νὰ ἔχουν πάντοτες ὑπογραφή, αἱ ἡ ὑπογραφή τους δὲν τυπώνεται ἀεὶ φερούσι κάμμιαν δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἀς πᾶν ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γράψε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλά, νὰ ξέρουν πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζονται.

Ἔτος δευτέρον

Ἀθήναι, 2 Ἰουνίου 1884

Ἄριθ. 114+140

Τῆ Εὐθυμῆ Κουμουντούρου.

Τὸ εἶξере ὅλος ὁ κόσμος πῶς ἤθελες νὰ πεθάνης, καὶ πῶς μπορούσες σὺ, ἡ Κουμουντούρενα, νὰ μὴν ἀκολουθήσης τὸν ΓΕΡΟ μας; Ἐχασε καὶ ἡ Πατρίδα ἐκείνον καὶ ἡ φτωχολογία Σέ. Καὶ ποῖος, καὶ ποῖα ἦρθε σὸ σπιτί σου, Γρηῶ καὶ δὲν πῆρε ἓνα κομμάτι ψωμί; Τώρα σὲ χάσαμε καὶ σὲ, γιατί πλέον δὲν μπορούσες νὰ σκορπίσης τὰ ἐλέη σου. Πῆς του τοῦ Γέρου, ὅταν τὸν ἴδης ἀπάνω, πῶς δὲν τὸν ξεχάσαμε καὶ μετὰ θάνατον, καὶ ὅτι ἀκόμα τὴν βρίζῃ ὁ Τριούκης.

Γρηῶ, σὲ παρακαλοῦμε πολὺ, νὰ μὴ τὸ πῆς αὐτό, ἀλλὰ νὰ παρακαλέσης τὸν Θεὸ, ἂν ὑπάρχῃ Θεὸς καὶ γιὰ τὴν Ἑλλάδα, νὰ μὴ μὰς ξεχάσῃ, καὶ νὰ χύσῃ λίγο ἔλεος στῆς καρδιαῖς τῶν χρυσογαδουρίνων νὰ ἦναι φιλόφρονες σὲν καὶ Σέ, καὶ νὰ μὴ τὰ ξεδεύουν στὰ περιττὰ λούσα.

Θέλαμε νὰ σοῦ δώσωμε κι' ἄλλαις παραγγελιαῖς, ἀλλὰ δὲν θέλομε νὰ σὲ βαρύνωμε μὲ περιττὰ λόγια.

Ἄειντε, Γρηῶ, τώρα πλέον δὲν θὰ ὑπάρχῃ νὰ λέμε ἐμεῖς ἡ φτωχολογία:

— Πᾶμε στὴν Κουμουντούρενα νὰ οἰκονομηθώμε.

Ἄμ στόπε δὰ ὁ ΓΕΡΟΣ ὅταν ξεψυχούσε.

— Νὰ μὴν ἀργήσῃς;

Περαίης.

Σεῖς ποῦ εἰστέ πρισταῖτες τῶν φτωχῶν κοριτωῶν μιλῆσε, τὸν κ. Θ. Βασιλείου γυαλιπῶλη ἀριθ. 33, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν κακὴ συνήθεια νὰ πειραζῇ ἐμὰς τὰ φτωχοκόριττα ὅταν περνοῦμε τὸ πωῖ καὶ πᾶμε στῆς φάμπρικαις. Εἰμάστε φτωχαῖς καὶ θέλομε νὰ ζήσωμε τίμια, τί λοιπὸν μὰς πειραζόντων, δὲν μὰς ἀφίνουν στὴ φτώχεια μας;

Μαρία Καλκαμπέρη καὶ Ἄρρα Ἀλυφάρτη

καὶ πολλὰ ἄλλα κοριτταῖς ποῦ δὲν ξέρουν γράμματα.

Σ. Π. Ξέρετε πῶς τὰ θέλετε καὶ σεῖς; Στὰ σπιτί σας, καθε κοριτταῖς ἀκούει περισσότερες αἰσχρολογιαῖς ἀπὸ ὅσαις ἀκούει σὸ δρόμο, ἐπομένως καίτα διὰ ταῦ καὶ τοῦτα, δὲν

διαφθείρεστε ἀπὸ τὰ λόγια ποῦ ἀκούτε στυγερὰ δρόμους, ἀλλὰ ἔλα πάλι ποῦ διαφθείρεστε, γιὰ τί λέει μιὰ παροιμία, ὁμιλῶν αἰσχραῖς φθείρουσι χρηστὰ ἤθη. Τέλος πάντων μὲ σεῖς τῆς γυναικῆς καὶ μάλιστα κοριτταῖς ὁποῖος στὰ βάζει, δύσκολα τὰ βγάζει.

Ἀγαστεῖα.

Ἀπὸ τὸν Περαίη, Κῆποιος Ν. Φερμανόγλου Καρμαλῆς φέρνει μαδέρια ἀπὸ τὸν Δούναβη καὶ τὰ πουλά στὸς ξυλέμπορους. Αὐτὸς ἤθελε νὰ στείλῃ γροῦπο 200 λουίζων χρυσῶν καὶ ἔλαβε τὴν φροτοκὴ ἀπὸ τὸ ἰταλικὸ πρακτορεῖο, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν συνήθεια νὰ μὴ δεχεται ὕψιστένη τοῦ γροῦπου; στὰ βαπορία πρὸς νὰ τῆς πηγαίνουν μέσα οἱ ἴδιοι ἐκεῖνοι ποῦ τῆς στέλλουν, εἶσι λοιπὸν πῆρε κι' αὐτὸς τὸν γροῦπο νὰ τὸν πᾶν, ὅποτε χράπ καὶ τὴν γραπόνουν εἰς τελωνίδες καὶ φαρισσαῖοι Κοπίδης καὶ Γ. Σπετζότης, μ' ὄλαις τῆς διαμαρτυρήσεως, τὸν ἔγκασαν καὶ ἔφερε ὁ ἴδιος τὰ χρήματα στὸ τελωνεῖον τῶν φαρισσαίων, ὅπου ἀφειδόνοντο τὸ χρηματόδεμα καὶ βρέθηκαν χρυσῶν νομίσματα μέσα τοῦ καθίσε 2 χιλ. δρ. πρὸς τιμὴν ὁ τελωνίης. Σημειώσω ὅτι ὑπάρχει πραγματικὸς πρὸς τιμὴν γιὰ ὅσοι βγάζουν χρήματα ἀπὸ ἀργύρου, ἢ γιὰ ὄφρακα, ὄχι ὅμοια καὶ λίρες, καὶ αὐτὴ τὴν δουλειὰ τὴν ἀνάθεσαν στὰ πρακτορεῖα νὰ δηλώνουν τῆς φροτωτικαῖς ἂν ἦναι σὲ χρυσὴ ἢ ἀργύρου. Ὅταν δὲ ὁ φουκαρὸς Καρμαλῆς ἔκανε τὰ πράπανά του σὲν τελωνίη, ὁποῖος δὲν δίνει πεντάρα πρὸς ἀκούει, ὅτι τοῦ λέν οἱ τελωνοφύλακες, τοῦ ἔλεγε:

— Αἶ, τόρα δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ διόρθωσις, γιατί ἔγινε τὸ πρωτόκολλο. Σκέψου καὶ γράψε τώρα σὺ τὰ δέοντα.

Σ. Π. Ἐγὼ μὲ τὸ μικρὸ μου κεφάλι δικαιολογῶ τὸν τελωνίη καὶ φαρισσαῖο, διότι τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς λίρας θάμπασαν τὰ μάτια του καὶ νόμισε πῶς ἦταν φράγκα καὶ ἔκανε τὸ πρωτόκολλο, ἂν ὅμως τοῦ βάζεις δύο, τρία λουίζα στὸ χέρι καὶ τοῦ λεγες, = Ἄντιο Λεωνόρα, ἀμέσως καὶ πρωτόκολλα θὰ χαλοῦσαν καὶ ὅλα γυαλι θάλασσα θὰ γινότανε. Ἀλλὰ καὶ σὲ ἓνα ἄλλο ἀκόμα φάνηκες κουτὸς, ποῦ δὲν ἔδωσες ἀπὸ ἓνα τάλλαρο στυγερὰ τελωνοφυλάκους νὰ κἀνης τὴν δουλειὰ σου. Ἄλλη φορὰ ὅταν πρὸκειται νὰ κἀνης τὴν δουλειὰ σου τίμια, νὰ ἐρθῆς σὲ μένιν, καὶ νὰ πᾶμε κάτω σὲν τελωνίη καὶ φαρισσαῖο, καὶ νὰ σοῦ πῶμε: Ἐδῶ ἔχουμε λίρες, ζυγισέ

τες και βούλωσε τις να πωμε κλια μας, και αν μας πη...
δεν ευκαιρη, και διαμαρτυρησα...

Εξομολογησε
Αυτα που μας γραφετε για το καπνισμα...

Ζήτημα
της ημερας είναι οι νταυλαρχες...

Ολος ο κοσμος πλεον εμαθε και ξερει καταλειπτος...

Εξομολογησε
Αυτα που μας γραφετε για το καπνισμα...

Εξομολογησε
Αυτα που μας γραφετε για το καπνισμα...

Μια γρηη
του Δυτικου δογμα δεν ξερω τι κνικια...

Αλλοι
καθολικοί ενενιωτάτοι πολίτες...

νοι διαμαρτυρούμενες κομπύρες...

Αυτο το ζήτημα είναι πολυ επικυρη...

Οτι όταν πήγε μια φορά σε ταξείδι...

Οτι όταν πήγε μια φορά σε ταξείδι...

Κ. Συντάχτη

Δεν παρακαλες την φίλο σου τον...

Σ. Π. Νά μζ κίνετε την χέρη...

Εκ Κωνσταντινουπόλεως

Αυτός ο Πατριάρχης των Ιεροσολών...

Σ. Π. Απάνω σ' αυτή την σπουδαιότητα...

την χροτή του υπαρχεσε να του...

Μπορεί και να εβραϊστε και να...

Επιτε δω...
Αυτο που μας γραφετε...

Επιτε δω...
Αυτο που μας γραφετε...

Επιτε δω...
Αυτο που μας γραφετε...

Ενας

Αξιωματικός που δεν αξίζει να...

Με τί δικαιομα εδύθηκε η αστυνομία...

Τώρα του Σταυροπούλου του...

Κακοήθεια
Τό Αρσάκιον κατάντησε πλεον...

Τώρα από κτηνήσες και έχει...

Εδώ είναι τό να πληρωθή τίνες...

Ουμιάζω

πραγματικώς τὰ ευγενή και γενναία...

Εκείνος που αισθάνεται το δικαίον...

Ενας
Αξιωματικός που δεν αξίζει να...

Εδώ αδερε γμίσανε μπατακίδες...

Μέθονα
Κ. Συντάχτη. Είς την αξιοτίμο...

Σ. Π. Πρῶτο, σε ευχαριστούμε...

Σ. Π. Πρῶτο, σε ευχαριστούμε...

Ἄβανασιος ἱεράρχεος τῆς Πεντέλης τρὸς τὴν γρηᾶ ρουφιᾶνα του. — Νὰ πᾶς ν' ἀνοίξῃς πρῶτα τὴν πόρτα καὶ πίσω μπαίνω γώ. Ἄει, καὶ τὸ βράδυ τὰ λέμε στὸ κελί.

Δακίηλ. — Σὲ προσκυνῶ σὰν τὸν Θεὸν μου. Σῶσον, ἐλέησον, κυρία.

Τὸ λούρτημο τάγιο τῶν καλογῆρων τῆς Πεντέλης.

Περαϊᾶς.

Πεῖς τοῦ Νικόλα τοῦ Μαρμαρᾶ νὰ συμμαζέψῃ τῆς φοραδὲς του νὰ μὴ πετοῦν πέτραις καὶ βρίζουν ἐντιμὲς οἰκογένειαις διότι δὲν εἶναι ὁ Περαϊᾶς Σύρα. Κ. Α. Τσεμουλάι.

Σ. Π. Μέγας ἢ κύριε καὶ θυμαστὰ τὰ ἔργατά σου. Αὐτὸ

πάλι εἶναι ἀπὸ τὰ πρωτάκουστα, ἢ φοραδὲς νὰ πετοῦν πέτραις. Κύριε ἐλέησον, καὶ νὰ βρίζουν κι' ὅλας. Αἶ, παιδιὰ, ἀφοῦ ἡ φοραδὲς κάναυ ἀυτὰ τὰ πράγματα, θὰ πῆ πῶς ἔφρασε ἢ συντέλεια τοῦ κόσμου. Φτοῦ, φτοῦ, στὸ κόρφο σας.